

2577 27/11 29: I. Beh. af F. t. L. om Erhverv. af Jord til Oprett. af mindre Landbrug m. m. 2578

[Madsen-Mygdal.]

andet end en Henstilling til Jordlovsudvalget om at ville anse den vedkommende for at være kvalificeret. Hvis Jordlovsudvalget finder ham ukvalificeret i Henhold til § 4, gælder Testamentet til Wandsbeck.

Det forekommer mig, at det havde været bedre at stryge denne Paragraf, den er ikke absolut paakrævet, og det er i hvert Fald meget uheldigt at sætte den ind, naar den er i afgjort Modstrid med Lovforslagets øvrige Indhold.

Endnu skal jeg vedrørende Enkeltheder i dette Lovforslag bemærke, at jeg anser hele Kapitel II, der tillægger Kommunerne Adgang til i Lighed med Staten at optræde som Jordejere, der fæster Jord ud efter de samme Vilkaar, som Staten gør det, for at være en meget uheldig Tilføjelse. Jeg tror egentlig ogsaa — saa vidt jeg erindrer, jeg har ikke set det efter —, at jeg tidligere har haft Tilslutning til denne Opfattelse fra socialdemokratisk Side.

Selv om jeg var Tilhænger af det offentlige Fæste, som er Hovedindholdet af dette Lovforslag, vilde jeg mene, at Kommunernes Virksomhed i denne Henseende ved Siden af Statens kun kan bidrage til at skabe Konfusion og Forvirring. Kommunerne har i vore Dage mere end nok at gøre med de mange forskellige Ting, som de skal passe. At gøre dem til store Jord-drotter, der administrerer stadig stigende Fæstejordsarealer, tror jeg vilde være at tillægge dem en Opgave, som de vilde have meget svært ved at røgte paa en forsvarlig Maade ved Siden af alt det andet, som de nu har med at gøre.

Men jeg maa jo hertilføje, at jeg aldeles ikke er Tilhænger af det offentlige Fæste, som her er bragt i Forslag, og de Indvendinger, jeg har at gøre, gælder derfor lige fuldt begge Kapitler, baade Kapitel I og Kapitel II.

Jeg anser den Reform, der har ombyttet Fæstet med Selvejet, den Reform, som først for nylig er endeligt fuldført, for at være af en saa grundlæggende Betydning for hele vort Landbrugs Udvikling, at jeg ikke kan ønske at være med til at gaa Krehsegang og paa ny indføre Fæstet som den almindelige Brugsform.

Jeg vil her indskyde den Bemærkning, at naar den ærede Ordfører for Socialdemo-

kratiet igen taler om Prioriteter og siger, at vedkommende ikke ejer Jorden, er dette ganske urigtigt; de Prioriteter, der er, har han laant, det er Penge, han har faaet udbetalt, og han kan disponere aldeles frit over Forholdene, saa længe han kan svare enhver sit. Landmandens Forhold er i denne Henseende ganske det samme som en anden erhvervsdrivendes i et hvilket som helst andet Erhverv.

Hvis den danske Jordbruger ikke havde faaet Adgang til at arbejde som en fri Mand paa egen Jord, saa tør jeg sige, at den Udvikling, som dansk Landbrug har gennemgaaet, og som hele Verden beundrer, ikke vilde have været mulig. Det er sandt nok, at Fæsterne i gamle Dage sad for betydelig lavere Udgifter end Selvejerne, de sad for saa vidt paa gunstige Vilkaar; men Erfaringen, som er den bedste Læremester, har vist os, at det alligevel var i Selvejet, at Fremskridtet groede, medens Stilstanden, Tilbagegang gennem hundrede Aar prægede Fæstebbruget. Og det samme vil blive Tilfældet igen, hvis vi gaar bort fra Selvejet og tilbage til Fæsteforholdet, og nu da det ved dette Lovforslags Fremsettelse ikke længere drejer sig om et 15-aarigt Forsøg indenfor bestemt afgrænsede Jordarealer, men om en storslaaet Plan om Socialisering af al dansk Landbrugsjord, vil vi fra vor Side ikke gaa med til et saadant Forslag, men vil søge at hindre, at en saadan Plan kommer til Udførelse.

Jeg skal dernæst vende mig til det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvikling af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v. I dette Lovforslag foreslaas 3 forskellige Fremgangsmaader for Erhvervelse af Jord. Den første Fremgangsmaade angives i § 2 og gaar ud paa, at for at faa Jord til Købs til rimelig Pris skal Landbrugsministeren være bemyndiget til at købe denne Jord, naar Jordlovsudvalget indstiller det. Jeg skal om denne Bestemmelse sige, at for saa vidt Staten overhovedet har Brug for Jord, kan der ikke rejses Indvending mod denne Fremgangsmaade, det er den samme, som alle andre Jordkøbere maa følge, og som ogsaa er naturlig for Staten, hvis den har Brug for Jord, og det samme gælder Kommunerne.

Den anden Fremgangsmaade er angivet